பாட்டுக் கொருபுலவன் பாரதியடா - அவன்
பாட்டைப் பண்ணோடொருவன் பாடினானடா

சுட்டும் சுடர் விழிதான் - கண்ணம்மா
சூரிய சந்திரரோ?
வட்டக் கரிய விழி — கண்ணம்மா
வானக் கருமை கொல்லோ?
பட்டுக் கருநீலப் - புடவை
பதித்த நல்வயிரம்
நட்ட நடு நிசியில் - தெரியும்
நக்ஷத்திரங்களடீ!
சோலை மலரொளியோ - உனது
சுந்தரப் புன்னகை தான்?
நீலக் கடலலையே - உனது
நெஞ்சின் அலைகளடீ!
கோலக் குயிலோசை — உனது
குரலின் இனிமையடீ!
வாலைக் குமரியடீ - கண்ணம்மா
மருவக் காதல் கொண்டேன்!

o o o

சிங்களத் தீவினுக்கோர் பாலமமைப்போம்
சேதுவை மேடுறுத்தி வீதி சமைப்போம்
வங்கத்தில் ஓடிவரும் நீரின் மிகையால்
மையத்து நாடுகளில் பயிர் செய்குவோம்
சிந்து நதியின் மிசை நிலவினிலே
சேர நன்னாட்டிளம் பெண்களுடனே
சுந்தரத் தெலுங்கினில் பாட்டிசைத்துத்
தோணிகளோட்டி விளையாடி வருவோம்.

o o o

சென்று இழுவோம் இவர்
செம்மலை நிர் நன்னி
நின்று பனி வாடு நிற
நிறுத்தின நக்கி
பன்னிறம் மடுத்திட
வாடு வெளிதர
கன்றியவை பாதுவான்
எழ் இகை என்றனன்.

☆

பன்னிலவும் கேட்கும் போழ் புதுநூ
லே பாரிசெடுத்தது போல்...

☆

செல்வாவைத்துக் கோபமெல் செல்லா
வாத்துப் பகியும் இதேச் சென்ன பயன்?

☆

தாழ்வாகி இன்றுதகிலேன்; இனிதுஅதாவடம்
ஈதல் இசையாய்க் கடை.

☆

பகைவரையும் வென்றும் பல் பொருள் படைத்தும்
உலகெலாந் தனிக்கோலோச்சினும் புவியாள்
தந்தை பாட்டுத் தாயையும் மாதுமேல்
பொருத்தனை வாழ்ந்தும் புகழ்பெறும் எதுத்தும்
செல்வம் கோவல் சிறு உலை கொடுத்தும்
கையுந் தோளும் கட்டிப் பழுத்தும்
தேடி விளைந்து வெற்றிக் கொளும்
மதிப்பு செல்லால் மகிழ் வாழ்வாத்தும்
உலகமதனில் தன்னிலை சொல்லது
வைத்துப் பழுத்தும் வாகச் சுவைத்தும்
மெய்யுறை அழகில் மெய்மெல்லப் புகியும்
மனக் களிப்பளிக்கும் மக்களையன்றித்
திணைக்கும் பேர்க்குஞ் சிறப்பும் உளதோ?

o o o o

நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந் தற்றாகும்
மாந்தர்க்கு
இனத்தியல் பதாகும் அறிவு.

o o o o o

நீர் இழிய வெய்த வடுப்போல
மாறாதே
சீராழுடை சான்றோர் சினம்.

o o o

எந் நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வு
ண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந் நன்றி கொன்ற மகற்கு

o o o o o

~~மனிதர்~~ மனிதர் உணவை மனிதர்
பறிக்கும் வழக்கம் இனியுண்டோ!"

o o o o o

நல்லதோர் வீணை செய்தே அதை
நலங்கெடப் புழுதியில் எறிவதுண்டோ?

o

அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம்.

o

தாமின்புறுவது உலகின்புறக் கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.

o

இன்மையென்ற கொடுமை உலகில்
இன்றியாக வேண்டும்

o

மாதவர் நோன்பும் மடவார் கற்பும்
காவலன் காவல் இன்றெனின் இன்றாம்
— மணிமேகலை —

o

பெண்ணின் பெருந்தக்கயாவுள கற்பெனும்
திண்மை யுண்டாகப் பெறின். — குறள் —

o

தேவாரம் திருவாசகம் தென்னிசைக்கடல்
கடந்தும்
பாரதம் பாரானும் பாட்டிசைத்தும் - போதாய்ப்பம்
பாழின் உடம்மை வயாற்றான் கொடுமையான்
நாழி அசைக்கே நம். (ஔவை)

☆

"பழைய பகையும் மறைந்தொழிந்தே! அங்க